

FÍGGJARLIGA SPERD

KAMPURIN V

REPORTASJA Yvirtrekk á kontuni, sparsemi og bundinskapur av familjuni. Soleiðis er gerandisdagurin hjá 32-ára gomlu kassadamuni Sólrún Durhuus, sum er stakur uppihaldari við tveimum børnum. Sosialurin hevur hitt eina av teimum 436 fíggjarliga sperdu familjunum, sum finga hjálp frá felagsskapinum Í menniskum góður tokki í vetur

Tekstur: Dánjal Højgaard
Myndir: Anna K. Højgaard

Við kassa nummar 2 situr Sólrún og smílist.

Biiip-biiip, sigur kassa-apparatið.

– Soleiðis ljóðar tað dagin langan, sigur hon blíðliga, meðan hon tekur handilsvørurnar og koyrir strikukotuna móti maskinuni, sum játtar prísir við sínum eykenda signali.

Hon trýstir fótin á pedalina undir borðinum, sum setir flutningsbandið í gongd. Tá ið mjólk, cornflakes, wc-pappír og annað er komið ígjøgnum, tastar hon samlaða prísir inn.

Ein fyri og annar eftir verða kundarnir avgreiddir. Summi gjalda við korti. Onnur kontant. Stórar peningaupphæddir skifta hendur. Kassir fyllist.

– Kvittan? spyr hon brosand.

Ein kampur

Sum kassadama í Bónus-handlinum á Óðinshædd í Havn handfer 32 ára gamla Sólrún Durhuus stórar peningaupphæddir hvønn einasta dag. Men í sínum egna privatlívi noyðist hon at venda hvørjum oyra.

Persónliga yvirskotið og gleðin við kassa 2 stendur í andsøgn við fíggjarliga undirskotið og peningaligu spekulatiónirnar, sum merkja hennara egna gerandisdag.

– Tað er ein kampur, alt tað heila. Eg royni sum frægest at fáa endarnar at røkka saman, sigur hon.

– Hóast tað ikki gongur altíð, so royni eg sum frægest, tekur hon afturí aftur.

Transportbandið rullar. Fólk fylla posarnar. Onkur viðmerking fellur um veður og vind.

Sólrún smílist.

2.000-3.000 til taks

Sólrún hevur verið krambakvinna hjá Bónusi tey seinastu fimm árin. Áðrenn arbeiddi hon sum krambakvinna í Mylnuni og Miklagarði.

Hon er tímalønt. Ársinntøkan liggur um 150.000 krónur. Harumframt koma barnapengar og barnaískoyti

Tá skattur, húsaleiga, lán og aðrar fastar útreiðslur eru drignar frá, hevur hon millum 2.000 og 3.000 krónur eftir til sín og børnini um mánaðin.

Til mat, klæðir og lívsins uppihald annars.

Onkuntið meira. Onkuntið minni.

– Tá eg fáir fullan arbeiðsmánað stendur rimiliga væl til. Men høgtíðir sum jól, páskir, hvítusunna o.s.fr. kosta hjá einum tímaløntum, sigur hon, tá ið hon hevur verið og hugt í lønar-seðlarnar fyri teir seinastu mánaðirnar.

– Tað sæst aftur á lønar-seðlinum, at tað hava verið nógvir høgtíðsdagar í vár. Onkuntið havi eg havt minni enn 2.000 krónur eftir, staðfestir hon stillisliga.

Sjúkradagar hjá henni sjálvari ella børnunum merkja eisini mista inntøku, tí sum tímalønt hevur hon ongan rætt at vera heima við løn vegna sjúku.

Serliga trupul gerst støðan, tá tær stóru rokningarnar fella til gjaldingar. Tá stendur ofta minus á kontuni, áðrenn mánaðin er blivin gamalur.

– Tá má eg so tosa við bankan um at fáa loyvt trot, so at eg klári at keypa inn. Tað er ikki óvanligt, men tey eru fitt. Tað plagar at ganga, smílist hon.

framhald ➞

» **Eg gangi ikki runt og sigi at eg eri fátøk, men tað eri eg nokk, tá ið tað kemur til pengar**

KASSADAMAN

32 ára Gamla Sólrún Durhuus við kassan í Bónus. Av tí at hon er tímalønt sveiggjar inntøkan við halgidøgum og sjúkradøgum og inntøkugrundarlagið hjá henni sum einligur forsyrgjari kann tí vera rættuliga svikaligt

